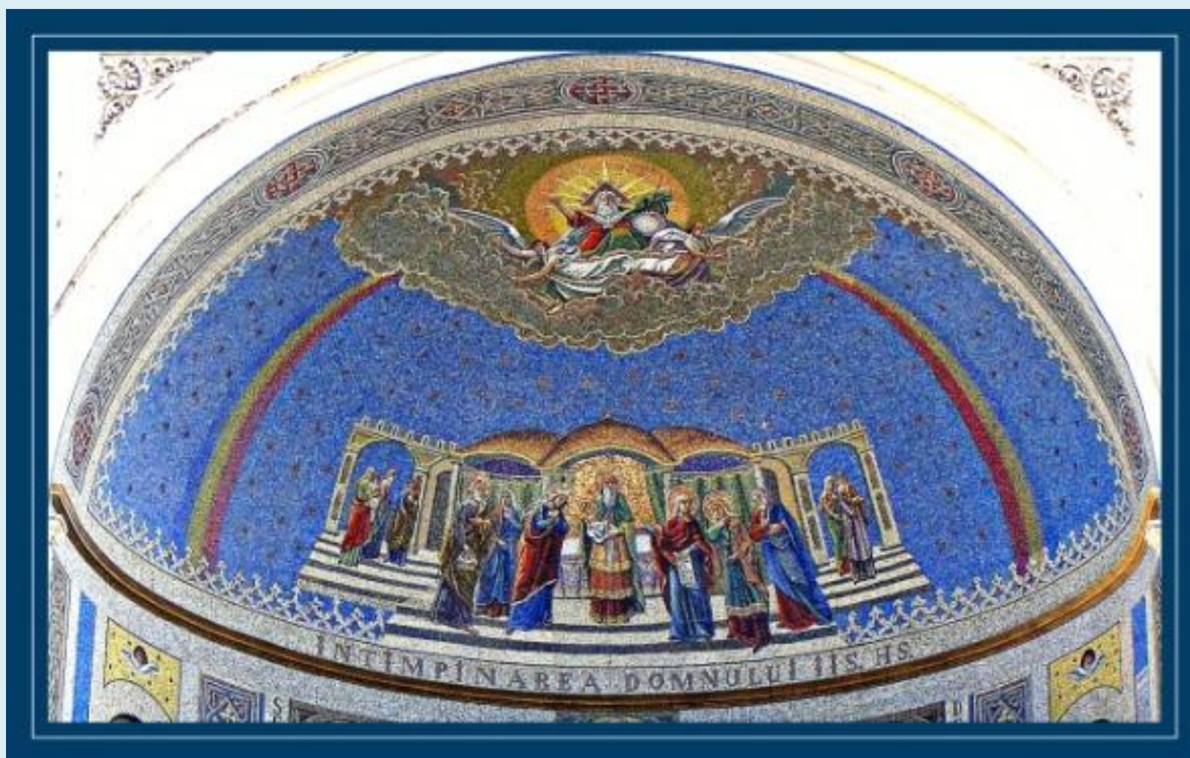
Acatistul Întâmpinării Domnului

Întâmpinarea Domnului Catedrala Mitropolitană Iaşi mozaic

Întâmpinarea Domnului (2 februarie):

https://www.academia.edu/43189250/%C3%8Ent%C3%A2mpinarea_Domnului_2_februarie_

https://archive.org/details/intampinarea-domnului_202202

***

Sfântul şi dreptul Simeon şi Sfânta Ana, proorociţa (3 februarie):

https://www.academia.edu/43189327/Sf%C3%A2ntul_%C5%9Fi_dreptul_Simeon_%C5%9Fi_Sf%C3%A2nta_Ana_prooroci%C5%A3a_3_februarie_

https://archive.org/details/sf.-simeon-si-ana_202202

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Acatistul Întâmpinării Domnului - Arhidiacon Vlad Rosu:
https://www.youtube.com/watch?v=Ks3uN03jS_M

&&&

Condacul 1

Astăzi aleasa Maică merge acum de la Betleem la Ierusalim, iar dumnezeiescul Prunc Iisus în braţele ei ca pe un nor uşor este purtat. Iar noi nevrednicii, întâmpinând pe Împăratul Slavei şi pe Maica Fecioară Preasfântă, împreună cu bătrânul Simeon cântăm celei binecuvântate: ***Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.***

Icosul 1

Cetele cereşti, plecate spre pământ, văd pe cel Unul Născut, pe Făcătorul lor şi Stăpânul a toată făptura în braţele fecioreşti ale Maicii celei neispitite de bărbat, mergând la Ierusalim, purtat ca un Prunc şi bucurându-se, cântă Lui şi împărătesei Fecioare laudă de sărbătoare:

Vino, Împăratul cerului şi al pământului, în cetatea marelui împărat, Sionul cel sfânt;

Vino, Dumnezeule Preaînalt, din înălţimile cereşti în biserica pământească şi făcută de mâini;

Vino, Fiule, Unule Născut şi Te sălăşluieşte cu oamenii pe pământ;

Vino, Mielul cel nevinovat şi dumnezeiesc, să Te aduci Domnului, cel ce locuieşte în ceruri;

Vino, prea curată porumbiţă, Mireasă fără de bărbat, a Sfântului Duh;

Vino, mieluşea neîntinată, Maica neprihănită a Mielului Hristos;

Vino, pruncă de Dumnezeu aleasă, Fiica cea prea dorită a lui Dumnezeu Tatăl;

Vino, Împărăteasa Cerului, Stăpâna cea bună a întregii lumi;

Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 2

Preasfânta Fecioară pe Sine s-a văzut fiind curată după Naşterea lui Iisus şi nu i-a trebuit curăţire, pentru că Hristos a trecut, precum o rază de soare printr-un diamant, nestricând curăţia feciorească a prea curatei Maicii Sale. Totuşi, fiind smerită şi nemândrindu-se de neprihănirea curăţiei Sale, atunci când s-au împlinit zilele legiuite de curăţire, a plecat de la Betleem, împreună cu Sfântul Iosif, logodnicul, şi au adus pe dumnezeiescul Prunc, la Ierusalim, înaintea Domnului şi împreună I-au cântat cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul 2

Văzându-te pe tine, printre veacuri, Fecioară, că porţi în mâinile tale pe Dumnezeu întrupat, Isaia proorocul a glăsuit: ***"Domnul va şedea pe nor uşor".*** Iar tu, o, Maică a lui Dumnezeu, mergând la Ierusalim şi purtând dumnezeiescul Prunc în braţele tale, cugetai: ***"Cum, fiind Mamă, am rămas Fecioară?"*** Totuşi, văzând că această naştere a fost mai presus de fire, cu cutremur ai grăit întru sine: ***"Cum să Te numesc pe Tine, Fiul Meu? Dacă Te numesc om, văd că eşti mai presus decât***

omul, fecioria mea păstrând-o nestricată, pentru că zămislirea Ta a fost dumnezeiască. Dacă Te numesc Dumnezeu, văd că întru toate eşti asemenea omului, afară de păcat. Pentru aceasta Te propovăduiesc pe Tine Dumnezeu adevărat şi om adevărat". Noi însă întâmpinând venirea Ta, Hristoase, pe cea curată o cinstim cântând aşa:
Vino, curată Fecioară, că ai născut curat pe curatul Dumnezeu;
Vino, Maică fără bărbat a lui Emanuel, care nu a cunoscut nunta;
Vino, Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, că de a ta curăţie s-a minunat Gavriil;
Vino, Ceea ce eşti mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, că ţie ţi s-a închinat firea îngerilor;
Vino, ţarină neasemănată, că ne-ai răsărit nouă Spicul Vieţii;
Vino, rug nears că întru naştere nu te-a ars focul Dumnezeirii;
Vino, încăpere neîncăpută la care nu pot să privească cei cu câte şase aripi şi cei cu ochi mulţi;
Vino, masă cu chip de foc, pe care pământenii nu se pricep să te laude după cuviinţă;
Vino Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 3
Fiind purtată de putere dumnezeiască ai venit la Sfânta cetate, Ierusalim, Preasfântă Fecioară ca o zi luminoasă, arătându-L întregii lumi pe Hristos, Soarele Dreptăţii. Pentru aceasta în chip vădit te-ai arătat prestol de Heruvimi, înălţat prin slava fecioreasca căci în mâna ta porţi pe Împăratul Slavei, în faţa căruia stau în chip nevăzut Serafimii cei cu câte şase aripi, împreună cu toate puterile cereşti cântând: ***Aliluia!***

Icosul 3
Având Fecioara pântece primitor de Dumnezeu, a venit la Biserică, ţinând în mâna sa pe dumnezeiescul Prunc Hristos, şi plecând genunchii înaintea Domnului, cu bucurie şi cu bunăcuviinţă a grăit: ***„O, Părinte prea veşnic, acesta este Fiul Tău, pe care L-ai trimis să se întrupeze dintru mine pentru mântuirea oamenilor. Acesta este rodul pântecelui meu, zămislit întru mine prin Duhul Tău cel Sfânt. Acesta este întâiul meu Născut. Primeşte Cuvântul Tău cel Întrupat dintru mine, primeşte de la mine pe Fiul Tău, pe care ţi-L aduc, ca prin Trupul şi Sângele Lui, primit de la mine, să răscumpere neamul omenesc".*** Iar noi pricepând această tainică rugăciune, prea curată, cântăm Fiului tău şi Dumnezeului nostru aşa:
Vino, prea dulce Iisuse, pogorând pe pământ blând şi smerit precum ploaia pe pământ curat;

Vino, viaţă prea dulce, precum picătura ce picură pe pământ, arătându-Te nevăzut în întruparea Ta;
Vino, Mântuitorule atotmilostiv, să cauţi şi să mântuieşti pe cei pierduţi;
Vino, Păstorule prea bun, cel ce ai voit să porţi pe umerii Tăi oile rătăcite;
Vino, Doctorul celor fără de nădejde, cel ce ai binevoit să porţi bolile şi neputinţele noastre;
Vino, Mielul lui Dumnezeu, cel ce ai voit să iei asupră-Ţi toate păcatele lumii;
Vino, Domnul Slavei, purtat pe nor uşor, că ai gonit ademenirile întunericului;
Vino, Împăratul păcii, cel ce şezi pe tronul lui David, a cărui împărăţie nu este din lumea aceasta;
Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 4
Având întru sine furtună de gânduri îndoite marele arhiereu al lui Dumnezeu, Zaharia, s-a tulburat văzând pe Sfânta Fecioară cu Pruncul la un loc cu femeile necurate, înaintea uşilor bisericii, cerând curăţirea cea după lege; a dus-o în Sfânta Sfintelor şi a înţeles cu duhul că această Maică şi după naştere este Fecioară curată. Pentru aceasta a aşezat-o în locul fecioarelor, unde femeilor având bărbat nu li se cuvine să stea, şi întâmpinând-o, cu frică şi cu bucurie a cântat lui Dumnezeu cel ce s-a arătat: ***Aliluia!***

Icosul 4
Auzind Zaharia minunatele tale cuvinte în faţa lui Dumnezeu, Preacurată, şi văzând că vrei să aşezi copilul tău prea iubit în braţele lui de arhiereu al lui Dumnezeu, precum în înseşi mâinile lui Dumnezeu, şi împreună cu acesta ai adus jertfă, după cum spune legea, doi pui de porumbel, s-a umilit cu inima şi cu credinţă şi cu frică a primit pe dumnezeiescul Prunc zicând aşa:
Vino, Cel Vechi de zile, care de demult ai dat lui Moise legea în Sinai;
Vino, Prunc Tânăr, că ai intrat acum în biserică, vrând să împlineşti legea;
Vino, că săIăşluire având Cerul ai vrut să umpli biserica pământească de slavă cerească;
Vino, că întrupându-Te din Fecioară ai dorit să îndumnezeieşti firea omenească;
Vino, că Te-ai coborât până la chipul de rob, ca pe noi, robii păcatului, să ne faci robii adevărului dumnezeiesc;
Vino, că eşti strălucirea Ipostasului Părintesc, ca pe noi să ne arăţi fiii Tatălui Ceresc;
Vino, Împlinitorul legii, care ai adus lui Dumnezeu pui de porumbel ca noi să zburăm la ceruri mai curaţi decât aceştia;
Vino, Dătătorule de milostivire care milă voieşti, iar nu jertfă, ca şi noi să Te ungem cu untdelemnul milei;

Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 5

Steaua cea de Dumnezeu luminată a strălucit, când a venit la biserică Simeon, purtat de Duhul Sfânt. Acestuia, tânăr cu Duhul, dar îmbătrânit cu trupul, fiind drept şi credincios trăind în credinţă şi aşteptând mângâierea lui Israel, i s-a făgăduit prin Duhul Sfânt să nu vadă moartea, până când nu va vedea pe Hristos Domnul venind în trup. Acesta, privind pe prea curata Fecioară şi pe Pruncul ţinut de dânsa în braţe, a văzut harul lui Dumnezeu şi, cunoscând cu duhul că Acesta este Mesia cel aşteptat, în grabă s-a apropiat de Dânsul şi dând mulţumire lui Dumnezeu, cu frică şi cu bucurie I-a cântat din inimă: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând **bătrânul Simeon** în mâinile Fecioarei pe Cel ce a zidit pe om, purtat în chip de Prunc, s-a umplut de nespusă bucurie şi uitându-se pe sine, a grăit cu bucurie: **"*Te doresc pe Tine, Dumnezeul părinţilor şi Doamne al milei, la Tine privesc, Cel ce cuprinzi toate cu Cuvântul Tău, pe Tine te întâmpin, Cel ce stăpâneşti viaţa şi moartea, pe Tine te aştept, Cel ce uneşti cerul şi pământul. După Tine flămânzesc morţii ce aşteaptă învierea. După Tine însetează cei ce pătimesc şi aşteaptă mângâiere*"** şi Ţie Îţi cântă aşa:

Vino, Cel aşteptat de toţi proorocii, să ne cercetezi cu mântuirea Ta;

Vino, Cel dorit de toate neamurile, să ne luminezi cu învăţătura Ta;

Vino, Mântuitorul nostru, ca să izbăveşti pe Adam şi pe Eva de păcat de vechiul blestem;

Vino, Cel ce Te-ai arătat pe pământ Mântuitorul nostru, ca să vieţuieşti cu oamenii şi să-i scoţi din întuneric şi din umbra morţii;

Vino, Luminătorul nostru ca să binevesteşti anul plăcut Domnului;

Vino, Izbăvitorul nostru, ca să-i şi slobozeşti pe cei zdrobiţi cu inima;

Vino, Păstorule şi Învăţătorule ca să propovăduieşti robilor dezrobirea şi celor orbi vederea;

Vino, Ziditorule şi Stăpâne, să vesteşti celor umiliţi mântuire şi tuturor oamenilor iertare;

Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi!

Condacul 6

Propovăduitor minunat al venirii lui Hristos s-a arătat **purtătorul de Dumnezeu Simeon**, când mai ales umplându-se de Duhul Sfânt, primul dintre oameni L-a cunoscut pe Ziditorul său, venit cu trup, şi primul a mărturisit Dumnezeirea Lui, cântându-I în numele tuturor celor ce trăim pe pământ: ***"Ţie ne închinăm, pentru că Tu eşti Dumnezeul nostru; Ţie ne rugăm pentru că Tu eşti biserica noastră, Ţie***

îţi slujim, că Tu eşti Făcătorul legii. Tu eşti Unul Dumnezeu şi nu este alt Dumnezeu afară de Tine şi alt Fiu de o fiinţă cu Tatăl. Prin Tine noi trăim şi ne mişcăm şi fiinţăm, Tu eşti mai frumos decât toţi fiii oamenilor, pentru că Tu eşti Dumnezeu şi om. Pentru aceasta se bucură acum cerul, pentru că a miluit Domnul pe poporul său şi saltă temeliile pământului şi cei ce se află în iad, că s-a arătat celor morţi învierea văzând acum pe Mântuitorul lumii" şi cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 6

Astăzi a strălucit la toată lumea lumina adevărului, că **Preasfânta Fecioară** a dat cu prea curatele sale mâini, bătrânului Simeon, pe dumnezeiescul Prunc, ca pe un cărbune făcător de viaţă, de la jertfelnicul Domnului, zicând: ***"Primeşte, cinstite bătrâne, pe Domnul tău, primeşte vistieria nesecată şi puterea cea neajunsă. Spală necurăţia şi te înnoieşte şi te luminează de la Soarele Dreptăţii, Să nu ardă deci focul harului pe Domnul meu, ci mai mult, să-I lumineze, căci Acesta curăţă păcatele şi toată fărădelegea ta ca să fii început al curăţirii întregii lumi şi astfel te vei dezbrăca de toate cele vechi ca să te îmbraci în toate cele noi".*** Iar noi, pricepând această vestire milostivă, să-I cântăm prea curatei unele ca acestea:

Vino, Fecioară, că strălucind de curăţie cerească, ne-ai răsărit Lumina cea neînserată;

Vino, Împărăteasă a prea minunatei lumi cereşti, care ne-ai ridicat pe noi în locaşurile cele de sus;

Vino, tainic rug, prin care, din înălţimile cereşti, s-a aprins focul Dumnezeirii la toată lumea;

Vino, nor purtător de lumină, prin care dumnezeiescul Prunc Hristos s-a adus spre mântuirea tuturor;

Vino, masă de foc a nevăzutului Împărat;

Vino, chivot ceresc, care ai încăput pe Hristos;

Vino, palat al Duhului Sfânt;

Vino, Mireasă neprihănită a Împăratului cel fără de moarte;

Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 7

Vrând **Sfântul bătrân Simeon** să primească o nouă curăţire, precum Isaia cel de demult, s-a închinat prea curatei Maicii lui Dumnezeu şi atingându-se de dumnezeieştile ei picioare, a zis: **"*Foc duci Curată, mă tem să iau în braţe Pruncul cel ce stăpâneşte lumea. Tu însă, cu mâinile tale, precum cu nişte aripi îngereşti luminează-mă, dându-mi pe Cel ce Heruvimii cei înaripaţi se înfricoşează să-L poarte*".** Astfel Simeon, întinzându-şi mâna, L-a primit în cinstitele sale braţe şi cu bucurie a cântat: ***Aliluia!***

Icosul 7

O nouă şi prea slăvită minune s-a săvârşit astăzi: **bătrânuI Simeon** primeşte în mâini stricăcioase pe Ziditorul omului, pentru ca Dumnezeu să trăiască cu oamenii, iar omul să devină ceresc. Primind pe Cel dorit şi văzând împlinirea făgăduinţelor Simeon, precum grâul cel copt, a cerut slobozirea de trup şi la apusul vieţuirii sale a cântat cu bucurie: **"*Au văzut ochii mei mântuirea Ta, ca pe o taină ascunsă din veac. Acum, însă, slobozeşte, Stăpâne, pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, de această legătură trupească către viaţa cea neîntinată şi neîmbătrânitoare, ca plecând de aici, să duc veste de bucurie despre venirea Ta în lume*".** Pentru aceasta Îţi cântăm:

Vino, Iisuse, Dătătorul vieţii că ai dăruit viaţa şi înviere tuturor credincioşilor Tăi;
Vino, Stăpâne, Biruitorul morţii că ai slobozit din veşnica moarte pe poporul Tău;
Vino, Împăratul cel fără de moarte că din întunericul şi din umbra morţii ai slobozit pe cei legaţi din veac;
Vino, prea dulce Viaţă, că porţile Raiului iarăşi le-ai deschis lui Adam, spre viaţă veşnică;
Vino, Mire prea dorit, că sufletul meu tânjeşte şi doreşte curţile Domnului;
Vino, Lumină sfântă, că Te-a aflat sufletul meu plângându-şi păcatele;
Vino, Dumnezeule prea veşnic, că aproape este mântuirea Ta pentru cei ce se tem de Tine;
Vino, Mântuitorule prea bun, că cuvântul Tău a adus pacea mult dorită;
Vino, Preacurată, Domnul este cu şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 8

Străine cuvinte auzind de la bătrânul minunat, Iosif şi prea curata Fecioară s-au mirat de cele spuse, l-au văzut pe Simeon proorocind despre Prunc, dar nu ca despre un Prunc, ci ca despre Cel Vechi de zile şi rugându-se la Dumnezeu, ca la Cel ce are putere asupra vieţii şi asupra morţii şi care poate să-l sloboadă la o altă viaţă şi punând toate acestea în inima lor, au cântat cu mulţumire lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Cu totul fiind întru Dumnezeu, **Sfântul bătrân Simeon** s-a umplut de duh proorocesc şi a vorbit despre dumnezeiescul Prunc că va ajunge chiar şi la iad să dea tuturor celor legaţi iertare, orbilor vedere şi nu va vorbi ca alţii. Şi, întorcându-se la Maria, mama lui Iisus, a proorocit: **"*Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va ridica împotrivirii. Şi prin sufletul tău o Maică, fără de moarte, va trece sabie, când vei vedea pe Fiul tău bătut în cuie pe cruce, ca să se descopere gândurile din multe inimi, întru iertarea păcatelor lor*",** Iar noi, înţelegând această proorocie, îi cântăm Preacuratei:

Vino Maică şi Fecioară, care întru naşterea ta feciorească, nu ai simţit durerile naşterii;
Vino, Maica Mielului şi a Păstorului, care vei suferi dureri înfricoşătoare lângă crucea Fiului tău;
Vino, bucuria noastră, care împreună cu Fiul tău pătimind, cu toată lumea te vei bucura de arătarea Slavei Sale;
Vino, mângâiere în necazuri, care fiind încercată precum aurul în foc eşti grabnic ajutătoare celor, ce sunt ispitiţi;
Vino, cea prea veselă, care ai vrut să bucuri pe Eva, cea care a adus femeilor mâhnire;
Vino, prea slăvită, care ai dorit ca prin durerile tale să eliberezi lumea de toate durerile;
Vino, Fecioară, mai cinstită decât toată făptura, care prin naşterea ta ai înnoit toată zidirea cea văzută;
Vino, Maică mai sfântă decât toţi sfinţii, care prin întâmpinarea ta ai unit pe îngeri cu oamenii;
Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 9

Toată firea îngerilor s-a minunat de marea coborâre a lui Dumnezeu faţă de om zicând: minune prea slăvită, neînţeleasă şi nespusă vedem astăzi, că Cel ce l-a făcut pe Adam încape în braţele bătrânului. Pline sunt marginile lumii de mila Lui, plină este făptura de lauda Lui, plină este omenirea de îngăduinţa Lui. Cele cereşti, cele pământeşti şi cele de dedesubt sunt pline de bunătatea Lui sunt pline de darurile şi binefacerile Lui. Plin este cerul şi pământul de slava Lui! Pentru aceasta toate neamurile bateţi din palme cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 9

Grăitorul şi văzătorul de Dumnezeu Simeon, deşi a spus multe şi a lăudat pe prea nevinovata Maică a lui Dumnezeu, care a născut lumii pe Dumnezeu omul, Mântuitorul sufletelor noastre, totuşi nu a putut să o laude cu vrednicie pe cea, care minţile cele mai presus de lume nu se pricep să o cânte. Totuşi, cuprins de iubire a slăvit-o zicând: ***Prea sfântă şi minunată cămară a lui Dumnezeu, tu eşti începutul şi sfârşitul prăznuirii noastre. Tu ne-ai răsărit Lumina Soarelui ne-ai deschis izvorul iubirii de oameni a Fiului tău. Pomenirea ta este mai presus de orice cuvânt şi mărirea ta întrece neputinţa noastră. Te rugăm, pomeneşte-ne neîncetat pe noi ce te lăudăm şi îţi cântăm:***
Vino, bucuria noastră nesfârşită, care ai arătat lumii întregi bucuria lui Hristos;
Vino, dulceaţa noastră cea pururea fericită, care ţii în mâinile tale focul Dumnezeirii;

Vino, lumină pururea strălucitoare, care ai luminat biserica lumii vechi cu lumina harului;
Vino, făclie nestinsă, care întru întâmpinarea ta ai luminat sufletele credincioşilor cu lumina lui Hristos;
Vino, că porţi cu mâinile Focul ceresc, ca prin tine să se aprindă în locul cel sfânt frumuseţea şi sfinţenia;
Vino, lumină neînserată, că ai născut în chip nestricat, fiind pururea Fecioară, ca prin tine să se vestească mântuirea până la marginile pământului;
Vino, chivot însufleţit şi dumnezeiesc, că prin tine se arată întregii lumi harul cel mare şi mântuitor;
Vino, cortul lui Dumnezeu şi al oamenilor, că prin tine Dumnezeul dumnezeilor împărăţeşte în Sion peste toţi oamenii;
Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 10
Propovăduitoare a mântuirii s-a arătat **Ana** cea insuflată de Dumnezeu, că nu se depărta de biserica Domnului, slujind ziua şi noaptea în post şi în rugăciuni. Aceasta ieşind cu dreptul Simeon, în întâmpinare a Pruncului Iisus, a mărturisit că acesta este Ziditorul cerului şi al pământului. Şi îmbrăţişând pe Hristos, L-a sărutat şi Duhul s-a sălăşluit întru ea şi a grăit: **“*Tu eşti Dumnezeu şi Fiul Omului, Fiul împărăţiei şi al umilinţei. Tu auzi şi taci, vezi şi eşti nevăzut, eşti pretutindea şi ascuns*”.** Şi a grăit şi alte proorocii despre Pruncul adus, pentru cei ce aşteptau izbăvirea în Ierusalim cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10
Împărate Preaveşnic şi Cuvântul lui Dumnezeu, Tu acum în trup Te-ai arătat lumii întregi, ca un Prunc în biserică, purtat în braţe de Fecioara Maria, Maica Ta, ca să petreci cu oamenii şi celor ce sunt din Adam să le veseşti mântuirea. Adevărul Tău s-a pogorât din cer, mila Ta ne-ai trimis-o nouă şi harul Tău împărăţeşte pe pământ pentru că ai venit să cauţi şi să mântuieşti pe cei pierduţi. Pentru aceasta pe nimeni nu îndepărtezi, de la nimeni nu Te întorci, precum s-a întâmplat cu Uza, de demult, când s-a atins de Chivotul legământului Tău şi a fost lovit de moarte. Acum însă desfrânata Îţi cade la picioare şi devine neprihănită, cea cu scurgerea de sânge se atinge de Tine şi se vindecă, vameşii şi păcătoşii stau împreună cu Tine şi se fac prietenii Tăi, căci ai chemat la Tine pe toţi cei trudiţi şi împovăraţi. Pentru aceasta cu bucurie şi noi Te întâmpinăm şi Îţi cântăm aşa:
Vino, o, Hristoase, împăratul tuturor, şi scoală-Te întru întâmpinarea noastră;
Vino, Iisuse, Doctorul inimilor noastre, şi ieşi întru ajutorul şi mântuirea noastră;
Vino, Păstorul nostru cel bun, care Te-ai întrupat să cauţi oile pierdute şi caută-ne şi pe noi cei rătăciţi;

Vino, Mângâietorule bun, care ai căutat şi ai găsit drahma cea pierdută şi aflǎ şi sufletele oamenilor pierduţi;
Vino, Atotbunule şi Iubitorule de oameni, şi ne primeşte şi pe noi în braţele Tale părinteşti;
Vino, Atotmilostive şi Îndurate, şi ne sălăşluieşte şi pe noi în cămările Tale cereşti;
Vino, Mângâietorul celor întristaţi, ca să ne aperi şi să ne cârmuieşti pe noi, cei ce plutim pe marea acestei vieţi deşarte;
Vino, Mântuitorul celor rătăciţi, mântuieşte-ne şi ne scoate pe noi cei ce ne înecăm în viforul păcatului;
Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 11
Cântare de umilinţă au adus arătării Tale, Hristoase, purtătorul de Dumnezeu Simeon şi dreapta Ana, arzând cu duhul şi propovăduind cu buze de bucurie venirea Ta în lume tuturor celor ce aşteptau izbăvirea. Iar cărturarii şi fariseii, auzind astfel de mărturisiri despre Prunc, s-au mâniat şi mai mult, l-au învinuit pe Zaharia, ca pe un vădit călcător de lege, că pe Maria a aşezat-o în locul unde şedeau fecioarele pentru care îndată l-au şi ucis cu pietre. Iar Pruncul Iisus a fost dus în Egipt, din pricina lui Irod, ca şi acolo, spre mărturie veşnică, Domnul să fie cunoscut egiptenilor şi să I se aducă jertfă, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 11
Lumină spre descoperirea neamurilor ai fost, Hristoase, Soarele dreptăţii, pe nor purtat, precum Simeon astăzi a proorocit că vei fi începătură de nou har, din Egipt şi până la marginile lumii, că Tu eşti Izvorul Vieţii şi Lumina oamenilor, pentru că lumina luminează întru întuneric şi întunericul nu o cuprinde. ***Cu această lumină a Dumnezeirii Tale luminează şi întunericul sufletelor noastre, pentru ca toţi să aprindem în inimă lumina virtuţilor*** împreună cu Simeon şi cu Ana să-Ţi cântăm Ţie şi Preasfintei Maicii Tale unele ca acestea:
Vino, Iisuse, Lumina lumii, pentru ca în lumina Sfinţilor Tăi să ne luminezi pe noi;
Vino, Hristoase Mântuitorule, care locuieşti întru Lumina cea nepătrunsă pentru ca în lumina Feţei Tale să ne îndumnezeim;
Vino, Soarele Dreptăţii, pentru ca în zilele Tale să strălucească adevărul şi pacea pe pământ;
Vino, Lumină sfântă, pentru ca să ajungă în inimile noastre focul credinţei şi iubirii Tale;
Vino, Împărate ceresc, pentru ca binecuvântată şi prea luminată să fie venirea Ta;
Vino, Ziditorule şi Stăpâne, pentru ca având aprinsă făclia curăţiei să ieşim întru întâmpinarea Ta;

Vino, Lumină lină şi neînserată, pentru ca în linişte şi în pace să trăim toate zilele vieţii noastre;
Vino, Fiule, Unule Născut al lui Dumnezeu şi Cuvinte, pentru ca întru bucurie şi frică să lucrăm a noastră mântuire;
Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 12

Vechea biserică a legii cu nou har s-a umplut, când ai intrat într-însa Hristoase, ca un Prunc purtat în braţe, ca să se plinească ***proorocia lui Agheu*** care zice: "***Va veni Cel dorit de toate neamurile şi voi umple de slavă templul acesta şi slava acestui templu de pe urmă va fi mai mare decât a celui dintâi şi în locul acesta voi împărţi pacea***". Pentru aceasta să se înfrumuseţeze cu lumina Ta dumnezeiască şi Biserica noastră ce se găteşte să Te primească luminat ca pe un Mire, iar pe noi ne învredniceşte în curăţie să ieşim întru întâmpinarea Ta şi cu veselie să-Ţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântând, o, Maica lui Dumnezeu, venirea întru întâmpinarea ta a întregii lumi în Biserica Domnului, lăudăm nespusa ta curăţie fecioarească, ne închinăm Soarelui dreptăţii, Hristos, ce a răsărit dintru tine, îl privim împreună cu Simeon şi Îl primim în braţele noastre. Împreună cu Ana mărturisim Dumnezeirea Lui, cu Iosif îi aducem în dar doi pui de porumbel, adică sufletul şi trupul nostru şi, precum fecioarele înţelepte, luminat înfrumuseţăm candelele sufletelor noastre şi făclii aprinse de fapte bune lui Hristos, lumina cea adevărată, ce s-a arătat lumii, îi dăruim, iar astăzi, împletind precum florile coroană de cântări, îţi aducem aceste laude:
Vino, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca sub acoperământul fecioriei tale să ne păzeşti pe noi întru curăţie şi feciorie;
Vino, palat purtător de lumină al Stăpânului, ca prin darul tău să ne faci pe noi locaş al Duhului Sfânt;
Vino, Fecioară mai luminoasă decât dimineaţa, ca să fim şi noi fii ai zilei până la sfârşitul vieţii;
Vino, soare care porţi pe Tatăl Luminii, ca şi pe noi să ne luminezi cu darul tău;
Vino, sfântă slujitoare a măreţei taine, ca să ne înveţi a sluji cu sfinţenie pe Fiul tău şi Dumnezeu;
Vino, bună ajutătoare a toată lumea, ca să ne păzeşti nevătămaţi de lume, de trup şi de diavol;
Vino, o, Fecioară Marie, ca să luminezi sufletele noastre întunecate de patimi;
Vino, o, Pruncă minunată, ca să călăuzeşti spre mântuire această lume orbită de păcate;

Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 13 (de trei ori)
O, întru tot cântată Maică şi Fecioară, care ai adus în locul cel sfânt al Sfinţilor pe Cuvântul cel mai presus decât toţi Sfinţii, întru întâmpinarea noastră şi pentru mântuirea lumii; primeşte această rugăciune a noastră, acopere-ne şi ne păzeşte pe noi de tot necazul şi întristarea şi ne izbăveşte de toate cursele vrăjmaşului, tu, cea fără de prihană, ceea ce eşti uşă dumnezeiască, deschide-ne nouă, celor ce dorim mântuirea, uşile cereşti, ca, izbăvindu-ne prin tine de veşnica muncă, să cântăm întru Întâmpinarea Domnului în văzduh: ***Aliluia!***

Apoi se zice:

Icosul 1
Cetele cereşti, plecate spre pământ, văd pe cel Unul Născut, pe Făcătorul lor şi Stăpânul a toată făptura în braţele fecioreşti ale Maicii celei neispitite de bărbat, mergând la Ierusalim, purtat ca un Prunc şi bucurându-se, cântă Lui şi împărătesei Fecioare laudă de sărbătoare:
Vino, Împăratul cerului şi al pământului, în cetatea marelui împărat, Sionul cel sfânt;
Vino, Dumnezeule Preaînalt, din înălţimile cereşti în biserica pământească şi făcută de mâini;
Vino, Fiule, Unule Născut şi Te sălăşluieşte cu oamenii pe pământ;
Vino, Mielul cel nevinovat şi dumnezeiesc, să Te aduci Domnului, cel ce locuieşte în ceruri;
Vino, prea curată porumbiţă, Mireasă fără de bărbat, a Sfântului Duh;
Vino, mieluşea neîntinată, Maica neprihănită a Mielului Hristos;
Vino, pruncă de Dumnezeu aleasă, Fiica cea prea dorită a lui Dumnezeu Tatăl;
Vino, Împărăteasa Cerului, Stăpâna cea bună a întregii lumi;
Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.

Condacul 1
Astăzi aleasa Maică merge acum de la Betleem la Ierusalim, iar dumnezeiescul Prunc Iisus în braţele ei ca pe un nor uşor este purtat. Iar noi nevrednicii, întâmpinând pe Împăratul Slavei şi pe Maica Fecioară Preasfântă, împreună cu bătrânul Simeon cântăm celei binecuvântate: ***Vino, Preacurată, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi.***

Apoi:

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule, Unule Născut şi Cuvântul lui Dumnezeu, care mai înainte ai fost văzut de prooroci, ca prin oglindă, în ghicitură şi mai pe urmă, în aceste zile, Te-ai născut nestricat cu trupul din Preasfânta Fecioară Maria şi în a patruzecea zi, în locul cel sfânt, întru întâmpinarea întregii lumi, Te-ai arătat ca Prunc, purtat în braţele dreptului Simeon pentru mântuirea tuturor celor din Adam!

Cât de proslăvită şi de prea luminată este aducerea Ta în braţele Născătoarei de Dumnezeu în biserica Domnului şi Întâmpinarea Ta de către bătrânul Simeon. Astăzi cerurile se veselesc şi pământul se bucură de venirea Ta, Dumnezeule, de venirea Dumnezeului şi Împăratului nostru.

De demult Moise s-a urcat în munte ca să vadă slava Ta, dar nu a putut să-Ţi vadă Faţa Ta, pentru că i-ai arătat doar spatele.

În această zi prea luminoasă a întâmpinării Tale, Tu Te-ai arătat pe Tine Om, strălucind de nespusă lumină dumnezeiască, ca împreună cu Simeon să Te vedem Faţă către faţă, să Te pipăim cu mâinile şi să Te primim în braţele noastre ca să Te cunoaştem pe Tine ca Dumnezeu venit în trup.

Pentru aceasta proslăvim nespusă coborârea Ta şi marea Ta iubire de oameni, că prin venirea Ta ai dăruit acum bucurie cerească neamului omenesc căzut de demult în păcat. Că Tu prin dreapta Ta judecată ai izgonit pe strămoşii noştri din Raiul desfătării în lumea aceasta, iar acum ne-ai miluit şi iarăşi ne-ai deschis Locaşurile cereşti şi ai prefăcut plânsul nostru întru bucurie, iar Adam nu se mai ruşinează pentru neascultare şi nici nu se va mai ascunde de la Faţa Ta, fiind chemat de Tine, pentru că Tu ai venit acum ca să iei asupra-Ţi păcatele lui, să-l speli cu sângele Tău

şi să-l îmbraci pe el, gol fiind, în haina mântuirii, în podoaba veseliei şi să-l înfrumuseţezi pe el, ca pe un mire.

Iar pe noi, pe toţi, care prăznuim dumnezeiasca Ta întâmpinare, învredniceşte-ne, ca împreună cu fecioarele înţelepte să Te întâmpinăm pe Tine, Mirele nostru Ceresc, cu candelele credinţei şi curăţiei aprinse să privim cu ochii credinţei dumnezeiasca Ta Faţă, să Te purtăm în inimi, în toate zilele vieţii noastre, ca să ne fii nouă Dumnezeu şi noi să fim poporul Tău.

Iar în slăvita şi înfricoşata zi a venirii Tale, când toţi sfinţii vor ieşi în văzduh pentru marea Ta întâmpinare, învredniceşte-ne şi pe noi să Te vedem şi astfel pururea cu Domnul vom fi.

Slavă milosârdiei Tale, slavă împărăţiei Tale, slavă purtării Tale de grijă, Unule iubitorule de oameni, că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava împreună cu Cel fără de Început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a-II-a a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu

O, Preasfântă Fecioară, care străluceşti prin curăţie cerească, porumbiţă prea blândă, mieluşea neprihănită, ajutătoare bună a lumii, Maica lui Hristos Dumnezeul nostru, tu eşti începutul şi mijlocul şi sfârşitul bucuriei noastre de acum, că dintru tine

a strălucit Soarele Dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru, pe care L-ai adus în sfintele tale braţe în a patruzecea zi, în locul cel sfânt, întru întâmpinarea noastră şi spre bucuria şi mântuirea întregii lumi.

Pentru aceasta te fericim şi te proslăvim, pentru că tu eşti cortul lui Dumnezeu şi prin tine s-a sălăşluit între noi, pentru ca să fim poporul Lui. Tu eşti uşa cerească vestită de Iezechiel, prin care iarăşi ni s-a deschis intrarea în locaşurile Raiului. Tu eşti scara cea înaltă văzută de Iacob, prin care Dumnezeu s-a pogorât pe pământ. Tu eşti pod care duce de pe pământ la cer.

Pentru aceasta te rugăm să priveşti spre noi, ca ceea ce ai intrat în Locul cel sfânt purtând pe mâini Focul dumnezeiesc, Binecuvântată. Cu focul rugăciunii tale să arzi focul patimilor noastre, ca să ne izbăvim de focul cel veşnic al gheenei.
În locul cel sfânt ai venit pentru curăţirea cea după lege, ţie netrebuindu-ţi curăţire, Fecioară curată, şi prin aceasta învaţă-ne cum se cuvine a ne păzi în neprihănire şi curăţie şi cum să purtăm nevoinţa fecioriei, că tu, fiind mai presus decât Heruvimii, ai venit la biserică, laolaltă cu femeile necurate.

Tu, o, Maică Preasfântă, însăţi fiind biserica lui Dumnezeu care ai adus la biserica legii pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, învredniceşte-ne şi pe noi să iubim mai mult în lumea aceasta bisericile Fiului tău, să le cercetăm în toate zilele vieţii noastre, acolo să vedem frumuseţea Domnului, pentru că mai bine este să petrecem o zi în curţile Domnului, decât să locuim în locaşurile păcătoşilor.

Dăruieşte-ne şi nouă, prea curată, precum lui Simeon, să purtăm neosândiţi, în braţele inimii noastre, pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, ca să fim părtaşi pururea prea curatului Său Trup şi Sânge şi ajută-ne să ne păzim în frica lui Dumnezeu şi să nu întinăm biserica trupului nostru.

Şi aşa întâmpinând totdeauna, o, Maica lui Dumnezeu, pe Fiul tău în inimile şi în sufletele noastre, să ne învrednicim prin rugăciunile tale să dobândim şi acea întâmpinare în văzduh a Domnului şi aşa vom slăvi şi vom cânta împreună cu toţi sfinţii, pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mitropolitul Augustin Kantiotis - Omilie la Întâmpinarea Domnului – Toţi la Biserică!

Astăzi, iubiţii mei, este sărbătoarea Întâmpinării. Într-o asemenea zi, în Constantinopol, în biserica din Vlaherne (unde pentru prima dată am cântat „Apărătoare Doamnă…”) mergeau poporul şi împăratul şi se rugau lui Dumnezeu. Atunci, când oamenii credeau, sărbătoarea aceasta era deosebit de cinstită.

Ce sărbătorim astăzi? Într-un mic sat trăia o mamă foarte săracă. A născut pe unicul ei copil nu în casă, nici măcar într-o colibă, ci într-un staul. Hăinuţe să îl acopere nu avea; l-a aşezat pe paie. Deşi era frig, sobă nu aveau; animalele, boul şi măgăruşul, au venit aproape de copil şi prin respiraţia lor încălzeau trupuşorul lui. Toţi înţelegeţi că acest copilaş a fost Domnul nostru Iisus Hristos, iar mama Lui Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Nimeni nu le-a dat atenţie. Ca şi până astăzi: oamenii sunt atenţi la cineva când acela are portofelul plin, când deţine avere. Unui om sărac nu-i dau o mare valoare sau importanţă. Aşadar, nimeni n-a luat aminte şi la această mamă săracă care ţinea în braţe pe pruncul ei. Însă mai apoi, după patruzeci de zile, s-a văzut cine era ea şi cine era acel Prunc.

Conform legii mozaice, pe care şi noi o ţinem, fiecare mamă când năştea pe primul copil de parte bărbătească, după patruzeci de zile trebuia să-l ducă la templu. Dacă erau bogaţi, trebuiau să jertfească un mieluşel; dacă erau săraci, o pereche de turturele sau de porumbei, pentru a mulţumi lui Dumnezeu. Deoarece copiii vin de la Dumnezeu, nu de la oameni. ***Preasfânta noastră deci, care nu putea să ofere altceva, a cumpărat o pereche de porumbei şi i-a dus împreună cu dreptul Iosif în templul lui Solomon, avându-L în braţe pe Pruncul ei, pe Hristos.***

Au ajuns şi au urcat pe scări. Când au intrat în templu, a apărut în faţa lor un bătrân cu părul alb sprijinindu-se în toiag, Simeon. Multe mame bogate aduseseră pruncii lor la templu. Nici uneia din acestea nu i-a dat o atenţie deosebită. ***Însă, doar ce-a văzut-o pe această sărmană, a primit-o cu mare cinste. Cu mâinile tremurânde a luat pruncul în braţele sale, şi-a înălţat ochii la Dumnezeu şi a spus ceea ce auzim în biserică la sfârşitul Vecerniei: „Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne..*** " (Luca 2, 29). Sunt cuvintele lui Simeon. Citise cărţile profeţilor, văzuse acolo că într-o zi va veni Mesia şi dorea foarte mult să-L vadă. Şi Dumnezeu l-a învrednicit să-L vadă şi să-L poarte în braţele lui. De aceea zice: Acum, Doamne, s-a împlinit ceea ce am dorit; să mor.

Apoi, bătrânul s-a întors spre Preasfânta Fecioară Maria: Acest Copil, pe care îl ţii în mâinile tale, i-a spus, va împărţi lumea în două mari tabere. Va fi „semn ce va stârni împotriviri (semn de împotrivire)". Unii Îl vor crede, îşi vor jertfi şi viaţa pentru El, dar alţii Îl vor urî şi vor lupta împotriva Lui cu turbare; pe o parte vor fi necredincioşi, iar pe altă parte credincioşi. Dar la sfârşit nu vor învinge necredincioşii, ateii, antihriştii; va învinge Hristos, acest prunc care a venit în lume atât smerit. Un astfel de înţeles au avut cuvintele lui Simeon că Hristos va fi „***spre căderea şi ridicarea multora… şi ca un semn care va stârni împotriviri***" (Luca 2, 34). Şi ţie - a spus către Fecioara Maria - ***sabie cu două tăişuri va trece prin inima ta, vei avea de suferit mult*** (Luca 2, 35). Şi, într-adevăr, a venit marea Vineri, în care Preasfânta a văzut pe Copilul ei pe cruce. Câtă durere a simţit doar mamele pot să o înţeleagă.

În acel moment, ***în afară de Simeon, în templu se afla şi o bătrână înaintată în vârstă, de 84 de ani, Ana.*** De copilă-fecioară fusese căsătorită, trăise 7 ani cu bărbatul ei şi când acela a murit, nu şi-a mai luat altul; a rămas văduvă, credincioasă amintirii lui. De atunci, în fiecare zi, dimineaţa - seara, mergea la biserică, postea şi se ruga. A învrednicit-o deci Dumnezeu să-L vadă şi ea pe Hristos şi să-L slavoslovească pe Dumnezeu.

Aceasta este în puţine cuvinte sărbătoarea de astăzi. Ce ne învaţă?

⇒ Întâi: După cum Maica Domnului şi-a adus copilul la Dumnezeu - lucru care referitor la Hristos n-ar fi fost necesar - aşa fiecare mamă trebuie să dea o bună şi sănătoasă educaţie copilului ei.

Primele cuvinte pe care le va învăţa să fie: Dumnezeu, Hristos, Maica Domnului. Să-i apuce mânuţa şi să-şi facă cruce, să-i arate să îngenuncheze înaintea icoanei şi să facă rugăciune. Să-l ducă la biserică. Acum lumea s-a schimbat; merg cu familia

la cinematograf, pe terenul de sport, la teatre, în cluburi; duminica bărbatul merge la vânătoare, femeia se preocupă cu alte lucruri. Însă Maica Domnului l-a dus la biserică pe copilul ei la patruzeci de zile. Ia aminte, mamă: Dacă nu-l înveţi pe copilul tău să-L iubească pe Dumnezeu, va veni clipa în care te va adăpa cu otravă. Copiii care nu-L iubesc pe Dumnezeu nu-l iubesc nici pe tatăl lor. Părinţi, obişnuiţi-vă să mergeţi la biserică cu familia, să vă rugaţi împreună cu familia, să staţi la masă cu familia.

⇒ Al doilea: În biserică nu vedem doar pe Maica Domnului şi pe Hristos; îi vedem şi pe bătrâni, pe Simeon şi pe Ana bătrâna.

Ar putea ca unii să spună: Noi suntem oameni bătrâni, nu mai putem, să rămânem astăzi acasă că e frig, lângă vatră… Nu au spus aşa ceva. Aveau râvnă şi mergeau. Şi Dumnezeu i-a învrednicit să-L vadă pe Hristos. Aşa să facem şi noi. Toată săptămâna muncă, ca furnicile. Duminică dimineaţă însă, doar ce bate clopotul, să alergăm la biserica lui Dumnezeu, să-I mulţumim, să-I cerem mila Lui. Cu toate acestea, nu se întâmplă aşa. Bisericile sunt goale. Dintr-o sută de creştini doi-trei vin la biserică, ceilalţi lipsesc. De aceea Simeon şi Ana ne strigă astăzi: bătrâni - bătrâne, mici - mari, toţi la biserică!

Îmi veţi spune: bine, Simeon s-a dus la biserică şi s-a învrednicit să primească în braţele lui pe Hristos; dacă eu merg la biserică, ce voi primi? Dacă aş fi ştiut că voi primi şi eu pe Hristos în braţele mele… ***O, creştinul meu! Dacă crezi, nu în braţele tale, ci în inima ta Îl vei primi pe Hristos, când vii la biserică.***

În vremurile de demult, când scoteau cele sfinte (adică Sfintele Taine), îngenuncheau toţi şi inima lor bătea şi plângeau. De ce? Pentru că pâinica de pe Sfânta Masă şi vinuţul din Sfântul Potir, dacă crezi, este însuşi Hristos! Nu crezi asta? Atunci ieşi tu afară, du-te la cafenea, joacă-te cu brăţările din bile, joacă-te „prefa” (preferans), fă ce vrei. Hristos nu are nevoie de noi, viermii murdari. Chiar dacă noi toţi ne-am lepăda de El, nenumăraţi îngeri zi şi noapte Îl slavoslovesc şi aceste pietre neînsufleţite vor striga că Acesta este adevăratul Dumnezeu. Aşadar, dacă crezi asta, rămâi în biserică. Nu căsca, pentru că e păcat. Nu zi: Când o să se termine? Mintea ta să fie acolo, la cele sfinte.

Deoarece cel ce se împărtăşeşte, Îl are pe Hristos nu numai în braţe, ca Simeon, ci în sufletul lui, în inima lui, în sângele lui, în fiinţa lui. Ceea ce primim noi creştinii în Biserică este mult mai înalt decât ce au primit Simeon şi Ana în templu. Aici are loc minunea, întâmpinarea lui Hristos în fiecare Liturghie.

Nu suntem vrednici să zărim Tainele ce se săvârşesc. Ah, ochi păcătoşi, mâini răpitoare, trupuri care faceţi cele ce nu se cuvin!… Toţi să plecăm capul. Ar fi trebuit ca Biserica, precum în vremurile vechi, să menţină sita. “Câţi suntem credincioşi”! Atunci, din o sută ar fi rămas cinci, ceilalţi? Cine înjură, cine fură, cine desfrânează, cine joacă jocuri de noroc, cine se jură mincinos…, nu ar fi avut intrare. “Câţi suntem credincioşi”, da; câţi sunt necredincioşi, nu. Nu poţi aşa să intri în biserică, unde are loc minunea. ***„Sus să avem inimile!” (Dumnezeiasca Liturghie). Trebuie să ne curăţim şi să ne înălţăm, ca să ne împărtăşim cu Domnul, căruia îi datorăm toate.***

Fraţii mei, astupaţi-vă urechile cu dop de ceară. Nu ascultaţi ce zic ateii şi necredincioşii, nu vă lăsaţi rătăciţi. Multe vom vedea, dar la sfârşit nu vor învinge aceştia, va învinge Hristos, să fiţi siguri de asta. Plângeţi pentru păcatele voastre, păstraţi-vă credinţa, trăiţi cu simţământ curat, cu familia şi copiii voştri. Înaintaţi afierosiţi Domnului cu tot sufletul. Şi mă rog să fiţi binecuvântaţi, uniţi şi întotdeauna iubiţi în Hristos Iisus, Mântuitorul nostru. Amin.

(Omilie a mitropolitului de Florina, părintele Augustin, transcrisă după o înregistrare, care a avut loc în biserica Sfântul Pantelimon (Sfântul Ignatie) S.S. Vevis - Florina, 02.02.1968)